

При това настроение на духоветъ и при голъмитъ мжчноти, съ които ималъ да се бори, особено защото грамадната войска страдала отъ недостатъкъ на храна и отъ лошо врѣме, Ситалкесъ лесно се съгласилъ съ съвѣтитъ на Севтесъ, синъ на брата му Спарадока, който го прѣдумалъ да спре по-нататъшнитъ военни дѣйствия и да се завърне въ Тракия. Севтесъ тогава вече, слѣдъ Ситалка, билъ най-могъщето лице въ одризката държава. Причината, загдѣто Севтесъ убѣдилъ чича си да се оттегли по-скоро, била тази, че Пердикасъ тайно се сговорилъ съ него и му се общалъ, да му дада сестра си за жена и пари, ако Ситалкесъ го послуша. — И така Ситалкесъ, слѣдъ като се побавилъ въ Македония изцѣло тридесетъ дни, скоро се завърналъ въ Тракия, безъ да постигне положителенъ резултатъ съ този походъ.

Пердикасъ отпослѣ изпълнилъ общанието си и далъ на Севтеса сестра си Стратоника за жена и много дарове.

Ситалкесъ царувалъ до 424. год., когато падналъ убитъ въ единъ походъ противъ трибалитъ, които, споредъ Херодота (IV. 49.), населявали πεδῖον τὸ Γριβαλλικόν по течението на рѣвитъ Ἀγγρός и Βρόγγρος (сегашна сърбска и българска Морава); къмъ сѣверъ тѣхнитъ жилища се простирани до р. Истросъ, къмъ югъ до Косово поле, гдѣто вече живѣли илирийскитъ дардани; източнитъ съсѣди на трибалитъ били тракийскитъ племена Τροῦρες и Τιλιαταῖοι, подданница на Ситалка.

И слѣдъ смъртта си Ситалкесъ се славилъ въ народнитъ тракийски пѣсни⁵⁾ като славенъ герой и юнакъ; такава една пѣсенъ поне споменува Ксенофонтъ (Anabasis VI. 1. 6.), като описва тракийската игра (хоро) съ мечове.

Дали Ситалексъ, най-могъщиятъ тракийски царь, е коваль монети, не е извѣстно; досега поне не е намѣрена нито една монета съ негово име.

Ситалкесъ е оставилъ, вѣроятно, трима синове: Тересъ, Ситалкесъ и Садокосъ, но отъ тѣхъ нито единъ не се възкачилъ на бащиния си прѣстолъ, а Севтесъ I., който вече около 429. год. билъ най-могъща личностъ въ държавата, като най-силенъ, успѣлъ да си присвои върховна власть надъ нея; види се, че въ одризката държава повече е струвала силата и могъществото, отколкото наследствено право.

III.

Начинающъ упадъкъ на одризката държава въ врѣмето на Севтесъ I. (около 424.—405. год. пр. Хр.).

Въ врѣмето на *Севтесъ I.*, синътъ на Спарадока, Ситалковъ братъ, одризката държава поне въ началото упазила досегашното си могъщество. Любопитни свѣдѣния за състоянието ѝ се четжтъ у Тукидида (II. 97.),

⁵⁾ Xenophon, Anabasis VI. 1. § 5—6. „Изпърво станжли тракийцитъ и при кавалъ заиграли съ оржиято си, заскачали, високо и леко въртѣли мечоветъ; най-сетнѣ единъ ударилъ друго, както се сторило на всички, а той падналъ нѣкакъ си изкуствено. И извикали нафлагонцитъ (уплашени). Първиятъ, като съблѣкълъ оржията на другия си, тръгналъ, като възпѣвалъ Ситалка (ᾄδων τὸν Σιτάλκαν), а останалитъ изнесли другия като мъртъвъ; но той нестрадалъ.“ Члѣятъ τὸν Σιτάλκαν означава извѣстния, славния Ситалкесъ, когото възпѣвалъ въ пѣсенъта си побѣдившиятъ въ играта тракиецъ.